2010. április • X. évfolyam • 2. szám

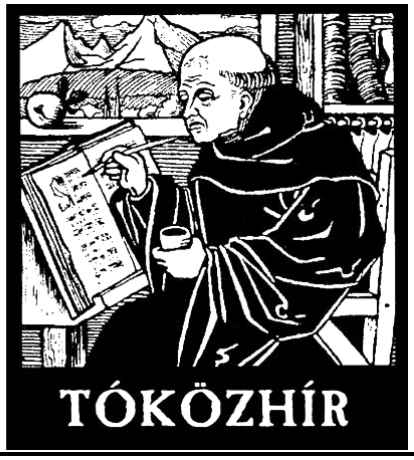

TÓKÖZHÍR

„Mit keressétek a holtak között az élőt?” (Lk 24,5)

A HÚSVÉTI ÜNNEPKÖR ISTENTISZTELETEINEK IDŐPONTJAI

Március 28.
Virágvasárnapi istentisztelet 10 órától

Március 29 – április 1.
Bűnbánati istentiszteletek 18 órától

Április 2.
Nagypénteki istentisztelet 10 és 18 órától

Április 3.
Nagyszombati istentisztelet 18 órától

Április 4., húsvét első napja
Úrvacsorás istentisztelet 10 és 17 órától
A „Fébé” Otthonban 17 órától

Április 5., húsvét másodnapja
Ünnepi istentisztelet 10 és 17 órától

Április 6., húsvét harmadnapja
Ünnepi istentisztelet 10 órától

* * *

Istentisztelet Minden vasárnap 10:00 órától

Istentisztelet a „Fébé” idősgondozói otthonban Minden vasárnap 17 órától

Presbiteri képzés Minden hónap második vasárnapján

Felnőtt bibliaóra: Szerdánként 18 órától (az imateremben)

Családos bibliaórák: Péntekenként 19 órától és

Egyetemisták bibliaórája: Szerdánként 19:30 órától Str. Marginasa nr. 42.

(Folytatás a 2. oldalon)

TÓKÖZHÍR

Alapította: Bálint B. László, Visky Péter

E lapszám elkészüléséhez hozzájárult: James D. Doepp, Lovász Bíborka, Sajó Enikő, Szakács Levente és a cikkek szerzői

Vér a köveken

A ház elött játszottunk, mint rendesen, déli órában, ebéd előtt. A templomból jöhettünk éppen haza, arra vártunk, hogy édesanyánk asztalhoz szólítson.

Ház, templom, templom, ebéd, otthon, várakozás – álljunk csak meg egy pillanatra.

Ha azt írom, ház, akkor *arra* a sárból és fűzfavesszőből készült viskóra kell gondolnunk, ahol majd öt éven át laktunk. Anyánk, a hetek (gyermekek) és Márika néni. Ez összesen kilenc. Ebből nyolcan névre szóló ítélettel, a kilencedik pedig, Márika néni, szabad elhatározásából. Márika nénit szüleink fogadták be, még mikor szabadon dönthettek életük alakulása felől, befogadták, mert árva volt és éhes. Fölkapaszkodott az indulni kész teherautóra, és követetelte, hogy őt is deportálják. A hatósági személy – nyilván önvédelemből – bolondnak tartotta, a család bolondjának. Jöjjön, mondta neki, de ő, Márika néni, szabad, vegye tudomásul.

Ha azt írom, *templom*, akkor Pătraşcu házára – *ház,* mint fenn – gondolok. Pătraşcu görög katolikus lelkész volt, már legalább tizenöt év börtönnel a háta mögött. Házát templommá alakította, oda jártunk mi is istentiszteletre. Vonult a család Pătraşcu atyához, jöttek a ferences szerzetesek is, akik befödték a házunkat, mert a szél, alig hogy elhelyezkedtünk benne, lekapta a fedelét, mint egy kalapot. Majd mindjárt bő eső jött, kezdetben még valamilyen megoldásban bizott édesanyánk, a kicsiket betuszkolta az asztal alá, a nagyobbakra pokrócot terített, majd pedig, mindhogy az eső nem tágított, feladta. Féltem, jól emlékszem, de aztán anyánk énekelni kezdett nekünk, énekelni és mesélni, mi meg megnyugodtunk. Zuhogott az eső, mi meg énekekltünk. Jöttek aztán a ferencesek, még ki sem sütött a nap, nádat hoztak a deltából, ismét tető alá kerültünk. Foglyok között, börtönben vagy kényszerlakhelyen, a szent ökumené uralkodik.

Ha azt írom, *ebéd*, ebéd és *otthon*, akkor máris hozzá kell tennem azt is: *várakozás.* Anyánk valóban beszolított egy idő után, körbeültük az asztalt, énekeltünk és közösen imádkoztunk, majd ha ámen után ismét énekelni kezdtünk, akkor ez azt jelentette, hogy akkor éppen nincs mit enni. Egy ének ima előtt, egy pedig ima után – ennyi tartozott a szertartáshoz. Az énekek megsokasodásának az arányában rövidült az ebéd ideje. Anyánk apánkról is mesélt ilyenkor, ez a csel mindig bejött neki, a legkisebbek jószerével nem is emlékeztek rá, én meg, mivel semmilyen személyes emlékkel nem rendelkezdtem felőle, az érettségi tablón is nehezen bukkantam rá, folyton összetévesztettem valakivel, ezért különórákra ítéltek a nagyobbak, melléfogásaimat súlyosnak, kifejezetten megengethetetlennek tekintették. A várakozás mindennapi életünk alapformája volt. Az étkezés is, az otthon is, de előttünk ismeretlen helyen raboskodó apánk is a várakozásban került együvé.

– Beértük ebéd helyett énekléssel? – kérdeztük évek múltán anyánkat.

– Énekléssel és történetekkel – válaszolta diadalmasan, mint akinek sikerült kifogni a heteken. – Az ötezer ember megvendégelésének a történetében azt olvassuk – folytatta –, hogy a sokaság nem is veszi észre, hogy éhes volna, ott ültek a Megváltó körül és mindenről megfeledkezve hallgatták tüneményes példázatait. Jézus az, aki számon tartja a test szükségleteit és megvendégeli őket. Az Evangéliumból tudtam meg, mit kell tennem, ha nincs ennivalónk.

Nem csak kenyérrel él az ember. Sőt, van hogy évekig *csak* kenyérrel nem él, ismeretlen füvekből készít főzeléket, a lucerna zsengéje már ínyencségnek számít, az árticsóka meg egyenesen fejedelmi eledel.

A Kolozsvár-Tóvidéki Református Egyházközség Levele
400598 Cluj-Napoca, str. Mureşului nr. 27 • Tel./Fax +40-364-108-812 • E-mail: viskypeter@yahoo.com

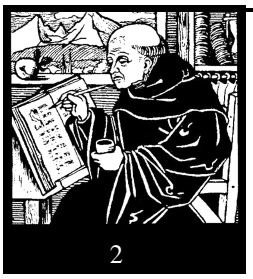

TÓKÖZHÍR

Játszunk a ház előtt, mind rendesen, templom után, vasárnap délben.

Egyszer csak juhok bégetését hozza a szél, és már látjuk is a juhok pásztorát lépkedni a nyáj előtt. Felénk tart.

Köszön – *Cristos a înviat!* –, megkérdi, kik vagyunk. Nagy magas pásztorra emlékszem, bunda is volt rajta, megilletődve néztünk fel rá Péterrel. A juhnyáj ott hullámzott a ház körül, a fehér falú viskó meg úgy nézett ki, mindha bárányfelhőkön lebegne.

Megszeppenve fogadtuk köszönését, válaszoltunk neki, ahogy tudtunk.

Mire azt mondja, minket keres. Hallott rólunk, gondolta, meglátogat.

Kihívtuk anyánkat.

Húsvét van, mondja a pásztor, ajándékot hozott a gyermekeknek, tőle nem kell tartani. Juhsajtot nyújtott át anyánknak és néhány piros tojást. Egyet visszavett, lehajolt hozzánk és közelről is megmutatta. Piros tojás, mondta, festett.

Nem tudom, a nálam egy évvel idősebb Péter látott-e már piros tojást, én biztosan nem.

Tudjuk-e, miért piros? – kérdezte a pásztor.

Nem, nem, válaszoltam.

Amikor a megostorozott Megváltó, töviskoronával a fején, megindult a Golgota hegyre, vére megfestette a kavicsokat. A gyermekek meg, akik Virágvasárnap hangos kiáltozással üdvözölték a királyok legszegényebbikét, összeszedték ezeket a köveket és hazavitték. Mi meg Húsvétkor tojást festünk, és erre emlékezünk. A föltámadott Megváltó vérére.

Mikor befejezte, megtörte a tojást, lehántotta a héját, adott egy darab fehérjét, egy darab sárgáját: anyánknak, Péternek, nekem. Evett a pásztor is belőle, velünk.

Fölemekedett, elköszönt, és elindult a juhok előtt. A piros tojáshéjak ott virítottak a ház előtt, a kövek között.

Anyánk asztalhoz szólított. Ének, ima, ének. Egy-egy. Sajt és tojás.

Visky András

(Folytatás az 1. oldalról)

Ifi Péntekenként 19 órától
(templomunk alagsorában)

KisIfi Szombatonként 19:30 órától

Vallásóra Szombatonként 11 órától

Vasárnapi iskola Vasárnaponként 10 órától

Kátéóra Szombatonként 10:00 órától (I. csoport), 14:00 órától (II. csoport)

Kóruspróba (gyülekezeti énekkar)
Hétfőnként 19 órától

Irodai szolgálat

Hétfő::	9–13	
Kedd:	9–13	
Szerda:	9–13	**Lelkészi**
Csütörtök:	16–19	
Péntek:	9–13	

fogadóórák

Kozma András – szerda 10–12
Visky Péter – csütörtök 10–12

Isten csendben munkálkodik

Ifi csendes hétvége – 2010.02.18-26.

Február végén 35 fiatal vett részt a már hagyományossá vált ifi csendes hétvégén, Debrecen mellett a Vekeri tónál.

Igyekeztünk egy olyan programot összeállítani, amely egyrészt lehetőséget biztosított arra, hogy egymást jobban megismerhessük, jobban összeszokjunk, másrészt pedig arra, hogy a hétvégére kijelölt témát átbeszélve megérthessük azt, hogy milyen fontos, mennyire őszinte, nyugalmat árasztó, békességet adó lehet az Istennel folytatott párbeszéd, az imádság. A téma tehát az imádság volt, és a következő kérdésekre kerestük a választ: mi is tulajdonképpen az imádság, mi az értelme az imádságnak, miért van szükség arra, hogy imádkozzunk, miért nem merünk közösségben hangosan imádkozni, stb.

Érdekesebbnél érdekesebb részei voltak a programnak, és hogy melyek voltak ezek, szeretném kicsit bővebben kifejteni, hogy a gyülekezet tagjai is átérezhessék, hogy hogyan is telt a hétvégénk.

TÓKÖZHÍR

Pénteken fürdőzés és vacsora után áhítatra gyűltünk össze. Arra a végkövetkeztetésre jutottunk, hogy az Isten és ember közti kapcsolat, beszélgetés feltételei között szerepel az, hogy nyíltak, őszinték legyünk, bizalommal forduljunk Istenhez és mindezt az imádságban kibontakoztatva.

Szombat délelőtt közös áhítat után kiscsoportos beszélgetések következtek. Arra kerestük a választ, hogy melyek azok az akadályok, amelyek meggátolják az imameghallgatást, és melyek azok, amelyek meggátolnak minket abban, hogy Istenhez forduljunk és imádkozásra kulcsoljuk kezünket?

Az imameghallgatás gátjai között megemlítettük azt, hogy az első és legkézenfekvőbb gát, hogy nem imádkozunk. Hogyan hallgasson meg minket Isten, ha még csak nem is fordulunk hozzá?

Ezek után a bizalom hiányáról beszéltünk, az Isten akaratával nem egyező kérésekről, a rossz motivációról (Jak 4, 3), a bűnről, a hit hiányáról (Jak1, 6), a bölcsesség hiányáról, mint imameghallgatást gátló tényezőről. Valamint megemlíteném még a félelmet, amely megakadályoz minket abban, hogy Istenhez forduljunk. Félelem a csalódástól, attól, hogy Isten nem hallgat meg bennünket.

A kiscsoportos beszélgetések után következett az élményfürdőzés, majd ebéd, és azt követően csapatépítő játékot játszottunk. Kis csapatokban mindenkinek megvolt az egyéni szerepe (volt olyan, aki bekötött kézzel kellett a kést fogja, más valaki a villát, szintén bekötött szemmel, volt aki irányított, volt, aki bátorított) és mindenik csapat négybe kellett vágjon egy almát. A játék alapja a bizalom volt, valamint az, hogy mindenki egyformán fontos, mindenkinek megvan a szerepe a közösségben.

A sport sem maradhatott ki a programból, és annak ellenére, hogy az időjárás nem nekünk kedvezett, a fiúk jót fociztak.

Vacsora után újból összegyűltünk a konferencia teremben, és ismét az imádságról elmélkedtünk. Egy rövid kis színdarabot is megejtettünk, amelynek címe *Mi Atyánk* volt.

Mind péntek, mind szombat este nagyon meghitt volt a gyertyafény melletti imádkozás. Mindezt az tette bensőségesebbé, hogy gyakoroltuk a hangos imádkozást. Akit arra indított a Szent Lélek, meggyújthatta a saját kis gyertyáját, elmondhatta hangosan imádságát és közösen mondtunk rá az Ámen.

Az esti filmnézés során a *Hegedűs a háztetőn* című filmet néztük meg. Számomra ebből az szűrődött le, hogy Istennel mennyire közvetlenül lehet beszélgetni, akárcsak a legjobb baráttal. Nem számít az, hogy az ember éppen hol tartózkodik, mindig Isten elé tárhatja gondolatait, kéréseit, örömét, bánatát egyaránt.

Vasárnap délelőtt, reggeli után közös Istentiszteleten vettünk részt a konferenciateremben.

Az igehirdetés alapját a Lukács evangéliuma 11. része képezte.

A 8. versben található az a szó, hogy „tolakodás”. Az imádságainkban is tolakodóak kell legyünk, vagyis kitartóak, nem szabad feladnunk, buzgón, nap mint nap imádkoznunk kell, bízva abban, hogy Isten megadja szívünk kéréseit.

A 9. versben Isten azt mondja, hogy „zörgessetek és megnyittatik néktek”.

A legfelemelőbb pillanata az Istentiszteletünknek az volt, hogy a hétvége során az általunk megfogalmazott imádságokat felolvastuk, és közösen kértük Istent, hogy hallgassa meg azokat. Ezek a kérések egyénileg íródtak meg kis cetlikre, amelyeket összegyűjtöttünk és vasárnap kiosztottunk, így mindenki valaki másnak az imádságát olvasta fel, anélkül, hogy tudta volna, ki írta.

Ebéd előtt még egy játékot játszottunk, amelynek az volt a lényege, hogy felmérjük, mennyire ismerjük önmagunkat és. Egymást. El kellett képzelnünk egymásról különböző dolgokat. Például azt, hogy ha X személy egy táj, melyik táj lenne. A válaszalternatívákból nekünk is és a kiválasztott személynek is választani kellett. Ha választásunk megegyezett az övével, akkor azt jelentette, hogy azt a személyt ismerjük. Ez a játék egyben az önismeretünkre is rávilágított.

Ebéd után elindultunk haza, de útközben időt szakítottunk egy kis vásárlásra és városnézésre.

Szívből remélem, hogy ez a csendes hétvége mindannyiunk épülését szolgálta.

Végezetül csak annyit, hogy fülemben visszacseng az a mondat, hogy „az imádság a lélek lélegzetvétele”. Lelkünknek szüksége van az imádságra, mint ahogyan az élethez nekünk is szükségünk van a lélegzetvételre.

Bertalan Enikő, ifis

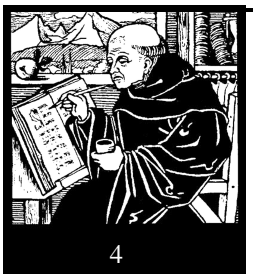

TÓKÖZHÍR

Rövid ifihírek

Március elején a TIFI két sporttevékenységen képviselte gyülekezetünket. Mindkét alkalom igeolvasással kezdődött és keresztény szellemben zajlott.

Március 5-6-án gyülekezetünk ifjúsága a Bulgária telep által szervezett ifik közötti ping-pong és cso-cso bajnokságon vett részt. A TIFI egyik csapata (Manaszes Levente és Serestély Levente) első helyen végeztek a cso-cso bajnokságon, a kis ifi fiú csapata az elődöntőig jutott, a kis ifi lány csapata pedig a negyed döntőig. A ping-pong bajnokságon a lányoknál Cineghe Emese 4. helyezést ért el, a fiúknál Havadi Loránd és Manaszes Levente jutott legtovább a nyolcad döntőig, de a többiek is ügyesen szerepeltek.

Március 13-án a Pata utcai ifi szervezésében sor került a kolozsvári ifik közötti röplabda bajnokságra, ahova 7 gyülekezet ifi csapata nevezett be. A TIFI két csapattal vett részt a bajnokságon. A nagycsapat a döntőig jutott és a 2. helyen végzett. A TIFI második csapata 3. helyezést ért el. A nagycsapat tagjai: Serestély Levente, Manaszes Levente, Havadi Loránd, Bacsó Zsolt, Fekete Alpár, Cserei Orsolya, Balogh Xenia. Kiscsapat: Szekeres Szabolcs, Orbán Levente, Cserei Attila, Székely Rajmond, Dező László, Cineghe Emese, Orbán Gyöngyi.

Március 20-án, pénteken a TIFI egy közös ifit tartott a Genézius Társaság egyetemista ifijével. Örültünk a kezdeményezésüknek, és a tea, sütemény, rágcsálnivaló mellett nagy örömmel fogadtuk őket. Az ifi ismerkedéssel, beszélgetéssel kezdődött, majd közösen énekszóban dicsőítettük Istent. Áldáskérő ima után a TIFI részéről Fekete Alpár vezette be az alkalmat „Megpróbáltatások a keresztény életben" címmel. Arra a következtetésre jutottunk, hogy Isten megpróbáltatások idején is velünk van, „ha futnunk kell, mert üldöznek, ő velünk fut", ugyanakkor, mikor már emberileg nulla pontra jutottunk, Ő elhozza a szabadítást, egyben felkészít a szolgálatra, közelebb visz magához, kimunkálja bennünk az állhatatosságot, és javunkra fordítja a rosszat is. Az ima és a közösen eltöltött beszélgetés után meghívást kaptunk a szerdai ifi alkalmára. Áldásos volt együtt lenni. Istené legyen a dicsőség érte.

„Fébé" Otthon hírei

Hálaadással számolunk be a „Fébé" Otthon ez év eleji helyzetéről. Jelen pillanatban otthonunknak 16 lakója és 8 állandó munkatársa van. Lakóink ez évtől több új tevékenységben is részt vehetnek: munkatársaink vezetésével rendszeresen tornagyakorlatokat végeznek, szakképzett masszőrök rendszerességgel ajánlják fel szolgálataikat, illetve hetenként hangos felolvasás történik, melyet gyülekezetünk egyik tagja önkéntesként végez az idősek között. Az idéntől az orvosi ellátás is javult: háziorvosunk egy hónapban kétszer látogat el az otthonba, azontúl szükség esetén bármikor hívható, az orvosi asszisztensnő pedig hetente háromszor 3 órát tölt el időseink között. Az otthonban rendszerességgel fordul meg a pedikűrős, illetve a fodrász is.

Már megszokott alkalmunk a vasárnap délutáni istentisztelet. A születésnapok megünneplése továbbra is jól működik. Ezen alkalmak és szolgáltatások által igyekszünk időseink lelki-testi szükségeit betölteni, illetve hétköznapjaikat színesebbé tenni. A rendszeres alkalmakon kívül az év elején rendkívüli eseménynek számított a március 8 megünneplése, amikoris óvodásaink örvendeztették meg az időseket egy nagyon jó hangulatú ünnepség keretében.

Időseinkkel együtt várjuk már a meleg napokat, amikor végre ki lehet ülni a kertbe, kisebb kirándulásokat is meg lehet szervezni.

Szeretettel várjuk gyülekezetünk idősek iránt érdeklődő tagjait, látogassanak el otthonunkba! Szükségünk lenne még önkéntesekre, akik román nyelven vállalnák a heti felolvasást a román ajkú lakóink számára. Segítséget fogadunk el a közös húsvéti tojásfestés megszervezésében is.

Kozma Erika

Március 8-án, a Nemzetközi Nőnapon a Református Montessori Óvoda óvodásaival látogatást tettünk a „FÉBÉ" Idősek Otthonában. Ebben a tanévben ez volt az első találkozónk az idősek otthonának lakóival. A csoportban sok kicsi, óvodakezdő gyerek van, akik előbb „meg kellett tapasztalják az óvoda biztonságát" ahhoz, hogy tágabb körökbe is ellátogathassunk. Célunk nemes volt: felköszönteni az otthon női lakóit, de a nagyon jó hangulatban az egyetlen férfi lakó is kapott ajándékot. Sanyika nem volt ismeretlen a gyerekek számára, ugyanis gyakran ellátogat hozzánk az óvodába, hogylétünk felől érdeklődik. Ő nagy szeretettel várt már a kapuban, bent pedig örömöt sugárzó arcok fogadtak. Sokat mókáztunk, daloltunk románul és magyarul egyaránt. Mi énekeltük a gyerekdalokat, az idős nénik nagy örömmel kapcsolódtak be. Nagyon jó hangulatban telt ez az együttlét, vidáman, feltöltődve jöttünk el onnan, és reményeim szerint mi is megtöltöttük az otthon lakóinak „szeretet-tankját" (Gary Chapman vezette be ezt a fogalmat).

Szabó Kata, óvónő

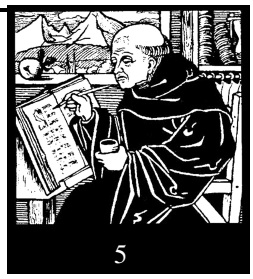

Nőnap az idősek otthonában

Szemtanúja voltam, amikor a Bóbita óvodánk gyermekei Kata óvónővel átmentek az idősek otthonába nőnapot köszönteni!

Felvidult az otthon, a gyermekek román és magyar nyelven énekeltek, tapsoltak, és az idős nénik velük együtt. Felidézték a gyermekkori énekeket, elő is adták azokat.

A gondozók finom krémes tésztával kedveskedtek, az ajándék, egy képeslap és egy papírból kivágott szívecske, már nem is volt lényeges. A gyermekektől jövő szeretet, őszinteség felbecsülhetetlen és maradandó ajándék!

Jó példa volt ez az alkalom is, hogy észrevegyük, a gyermeki őszinteség, nyitottság milyen szabadságot ad! Hitünket sem lehet magányosan, befele fordulva megélni!

D. Gy.

Eseménynaptár

Április 11-én, a Marosvásárhely – Kövesdombi Református Gyülekezet meghívására énekkarunk a vasárnap délelőtti istentiszteleten énekel, igét hirdet Visky Péter lelkipásztor.

Április 14-én (szerda), gyülekezetünkben esperesi vizitációra kerül sor.

Április 18-án gyülekezetünkben, a vasárnap délelőtti (10:00 óra) istentisztelet keretében a konfirmációra készülő ifjak mutatkoznak be. Az istentisztelet zenei szolgálatát a Pont együttes végzi. Ezt követően, délután (18:00 óra) a konfirmandusok szülei találkoznak a konfirmáció témakörében.

Május 3–7. között tartjuk a konfirmáció nagyhetét.

Május 8. (szombat), 17:00 órai kezdettel az ifjak ismeretükről és hitükről tesznek bizonyságot.

Május 9. (vasárnap), 10:00 órai kezdettel ünnepi istentisztelet keretében az ifjak fogadalomtétele következik, majd 17:00 órától gyülekezetünk ifjúsága köszönti a konfirmált ifjakat.

Június 4–6. gyülekezeti csendes napok Algyógyon.

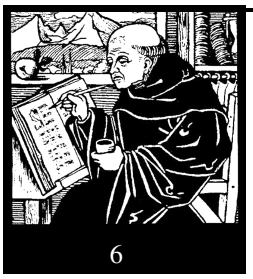

TÓKÖZHÍR

Kedves Testvéreink!

Köszönettel szeretnénk jelezni, hogy a 2009-es esztendőben az államnak fizetendő adónkból az egyházközség felé irányított 2%-os támogatás összege 1.677,32 RON volt. Ezért a támogatásért is hálásak vagyunk. Továbbra is fontos tétel marad ez a támogatási lehetőség az évi költségvetésünkben. Kérjük ezért gyülekezetünk minden tagját, aki adója 2%-t felajánlhatja az egyházközségben folyó munkák és szolgálatok támogatására, hogy ne mulassza el ezt megtenniaz idén sem. Az ehhez szükséges formanyomtatvány megkapható a templom bejáratainál, illetve a lelkészi hivatalban is, de az internetről is letölthető. Szükséges adatok: Parohia Reformata Cluj X., adószám = Cod Fiscal 4547176, bankfolyószámla: RO66INGB0003002185458915, ING Bank. A lelkészi hivatalban időben leadott kitöltött formanyomtatványokat mi magunk is szívesen továbbítjuk az adóhivatal felé.

Ismételten közölni kívánjuk, hogy továbbra is érvénnyel bír Református Egyházkerületünk azon határozata és kérése, mely szerint évi jövedelmünk 1%-át ajánljuk fel Istennek az Egyházközségben folyó szolgálat anyagi biztosítása végett. Presbitériumunk határozata és kérése pedig, hogy adományaink összege érjék el a **70 lejes** küszöböt mindazon tagok részéről, akik keresettel bírnak, valamint az **50 lejes** szintet, azok részéről, akik nyugdíjasok.

Nem mellékes annak ismerete sem, hogy a fenntartói járulékok gyanánt befizetett adományaink egy része tovább utalódik az Egyházkerület felé közös tanintézményeink (theológia és kollégiumaink) fenntartása végett. Ebben az esztendőben ennek az úgynevezett központi járuléknak a nagyságrendje 16.521 lej. Ezt az összeget egyházközségünk négy részletben, azaz negyedévenként tartozik az Egyházmegyének, illetve az Egyházkerületnek átutalni. Ezért is kérjük tisztelettel testvéreinket, hogy adományaink felajánlásával ne várjuk meg az év lejártát, hogy anyagi életünk lebonyolítása rendjén elkerülhessük a fennakadásokat.

Szeretetteljes üdvözlettel,

Elnökség

Meghívó a Radebeul-i Testvérgyülekezettel szervezett közös csendes hétre

Második alkalommal kerül megrendezésre az a csendes hét, amelyet a Radebeul-i testvérgyülekezet tagjaival együtt kívánunk megszervezni idén a Brassó megyei **Apácán**. Ez alkalommal gyülekezetünk presbitercsaládjait hívjuk szeretettel. A csendes hét időpontja **2010. június 28–július 3.**, az anyagi hozzájárulás kb. 400 RON. Helyszín: az apácai Evangélikus Egyházközség Gyülekezeti háza.

A hét programja: naponta közös éneklés, áhítatok, beszélgetések, kirándulások, közös főzés, kenyérsütés. (A részletes program következik.)

Jelentkezni a lelkészi hivatalban, illetve a 0364-108 629-es telefonszámon lehet, ahol további kérdésekre is válaszolunk. Jelentkezési határidő: 2010. május 20.

A vasárnapi iskolás gyermekek lázas tevékenység közepette.

TÓKÖZHÍR

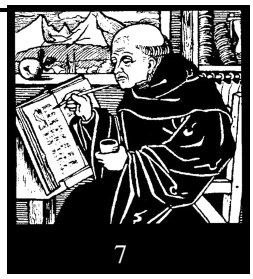

Meghívó gyülekezeti csendes hétre

2010. augusztus 20–27. között gyülekezeti csendes hetet szervezünk a Lesi tó melletti **Péniel táborhelyen**. Szeretettel hívjuk gyülekezetünk kirándulni vágyó tagjait (korhatár nélkül) családokat, mindenkit, aki vállalja a természet nyújtotta egyszerű körülményeket. Részvételi díj kb. 100 RON. A csendes hét témája: **Közösségépítés a Tóközben**. Ezzel a témával kapcsolatosan hallgatunk majd előadásokat, lesznek kiscsoportos beszélgetések, de nem maradnak el a kirándulások, vidám esték, tábortűz sem. Részletes programot a későbbiekben közlünk. Érdeklődni és jelentkezni lehet a lelkészi hivatalban illetve a 0364-108 629-es telefonszámon. Szeretettel várunk mindenkit!

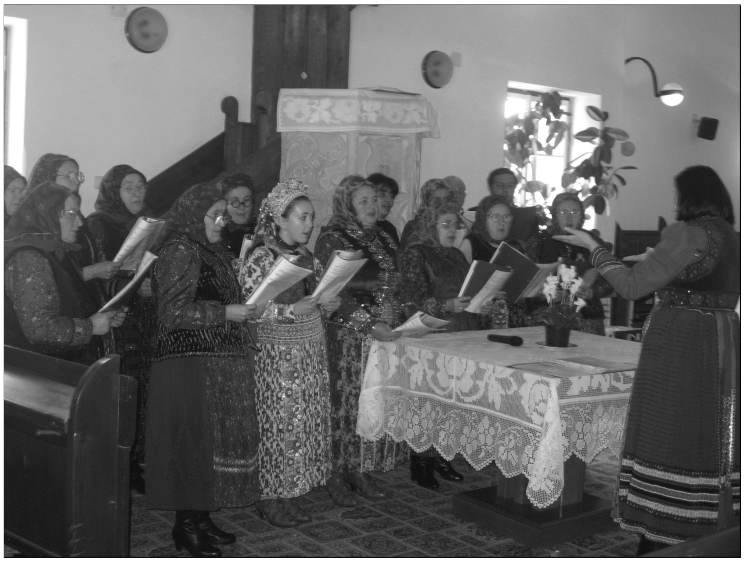

Március 14-én vedégül láttuk a magyarvistai gyülekezet kórusát. A szemet gyönyörködtető népviseletben előállt énekkart Mezei Tünde karnagy vezette. Az istentiszelet alkalmával Felházi Klára lelkipásztor hirdette az Igét. A gyülekezetük életéről pedig Felházi Zoltán lelkipásztor számolt be.

Pilinszky János: Harmadnapon

És fölzúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrücki fák.
És megérzik a fényt a gyökerek.
És szél támad. És fölzeng a világ.

Mert megölhették hitvány zsoldosok,
és megszünhetett dobogni szive –
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die.

Szeretettel hívunk minden 9–12 éves gyereket a Tóvidéki Gyülekezet nyári gyerektáborába. Az idén **dzsungeltábort** szervezünk, ahol megismerkedhetsz e különös világgal, a dzsungellakók életmódjával, érdekességeket tudhatsz meg a trópusi növény és állatvilágról, de ugyanakkor történeteket is hallhatsz Jézus Krisztusról, aki a dzsungellakók és mindnyájunk Ura akar lenni.
A tábor helyszíne: a Lesi tó melletti **Mahanaim keresztyén tábor**
Időpontja: **2010. július 5–12.**
Ha eljönnél, kérlek jelezd június **20-ig** a lelkészi hivatalban vagy a **0364/108629**-es telefonszámon, ahol bővebb felvilágosítással is szolgálunk. A táborban résztvevők szüleivel 2010. **június 20**-án a délelőtti istentisztelet után megbeszélést tartunk.

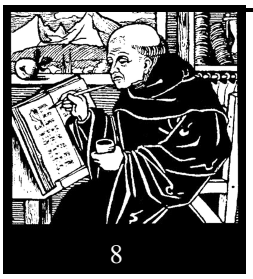

TÓKÖZHÍR

De hol a határ?

Határok nélküli világban, határtalan lehetőségek közt élek és ha akarom, határtalan mennyiségben habzsolhatom az életet. Szükségem van így egyáltalán határokra? Érek valamit az egyre megkérdőjelezett erkölcsi, szellemi határokkal? Miért ne feszegessem őket?

Eleged van a szabályokból, vagy már épp felrúgtad őket, de újabb határba ütköztél? Megszabhatja-e valaki, hogy meddig mehetünk el? Ha igen, vajon én vagyok az, vagy Isten? A határtalan Isten?

„Nincs abszolút igazság" – ez igaz?
S ha mégis létezik… miben áll, hol van…?
De hol a határ?

Előadók:

Falus András

Budapesten végeztem el a középiskolát, majd az ELTE-n biológiát tanultam. Több munkahelyem volt, most a Semmelweis Egyetem tanáraként dolgozom. A biológiában főleg az immunológia és a genetika érdekel, de egyre jobban vonz a bioetika is,
Elég sokat dolgoztam külföldön, Dániában, az USA-ban, Japánban és Svájban töltöttem rövidebb-hosszabb időt.
Feleségem is biológus, egy évfolyamon végeztünk. Három felnőtt gyermekünk van, Eszter tanítónő, Ági orvos, Gyuri geológus. Tavaly született a kilencedik és a tizedik unokánk.
Irok, elsősorban verset, ritkábban prózát. Első kötetem a Koinonia kiadónál jelent meg.
Személyes életemben külső, de különösképpen belső békességre vágyom egy kevésbé korrupt, kevésbé felszínes, etika-központú, barátságosabb, játékosabb világban. Szeretnék jobb, igazabb, még keresőbb és még találóbb verseket írni. Nem tudom, és talán nem is fontos milyen hatással vagyok, leszek a világra. És azt hiszem, nagyon örülök, hogy nem tudom. Legfeljebb igyekszem hatni, és nem mindig tudom, hogy azt nem csak a magam megnyugtatására teszem-e vagy megtörténik-e a csoda.
A pasaréti református gyülekezetbe járunk templomba. Szeretném megérteni, hogy az Istennek mi volt/van/lesz a célja velem, gyerekeimmel, unokáimmal és a felismerés után valamit meg is valósítani abból. Szeretném, ha Vele telne be az időm.

Lovas András

Magamról: Keresztény családban nevelkedve, az Úr által tinédzser korban megszólítva és elhíva, lelkipásztorként 19 éve próbálok hűséges lenni ahhoz, aki magáénak választott. Mindebben szerető társam feleségem, Dóra, valamint gyermekeink Boróka, Hajnalka és Áron. Budapesten, a Gazdagréti Református Gyülekezetben szolgálok.

Genézius Társaság szervezésében.